

Οἱ Καρμιραῖοι

Ἡ οἰκογένεια τῶν ἐν Ἰσαρι Καρμιραίων, εἶναι περισσότερο γνωστή, εἰς τοὺς ἐν ζωῇ σήμερον παλαιότερους συμπολίτας, ἀπὸ ἕνα ἱερέα ἐκ τῆς οἰκογενείας αὐτῆς, τὸν Παπακαρμίρη καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἐν Ἰσαρι ἀρχοντικὸ σπίτι διατηρεῖται εἰσέτι. Ἐξακολουθοῦν δὲ οἱ κάτοικοι νὰ ὀμιλοῦν «Γιὰ τὸ σπίτι τοῦ Παπακαρμίρη», παρ' ὅλον ὅτι ἥλλαξε κατ' ἐπανάληψιν ἰδιοκτητίας.

Οἱ Καρμιραῖοι τῆς κωμοπόλεως Ἰσαρι εἶχον ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀπελευθερώσεως διπλᾶς κατοικίας ἢ μᾶλλον διπλοῦν τόπον διαμονῆς. Εἶχον κατοικίας ἐν Ἰσαρι καὶ τοιαύτας ἐγγὺς τῶν ἀγροτικῶν των κτημάτων, ὅπου ἦσαν καὶ τὰ «μαντριά» των μὲ τὰ αἰγοπρόβατα καὶ τ' ἄλλα των ζῶα.

Αἱ ἀγροικίαι των εὐρίσκονται εἰς θέσιν «τὰ ρωμαίικα», ἀλλὰ γνωστὴν καὶ ὡς «Καρμιραίικα σπίτια».

Γνωσταὶ οἰκογένειαι Καρμιραίων, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἦσαν τέσσαρες.

1. Τοῦ Παρασκευᾶ Εὐσταθίου Καρμίρη.
2. Τοῦ Δημητρίου Εὐσταθίου Καρμίρη.
3. Τοῦ Νικολάου Εὐσταθίου Καρμίρη καὶ
4. Τοῦ Παναγιώτου Καρμίρη, τοῦ ἱερέως.

Ἐξ αὐτῶν οἱ τρεῖς πρῶτοι ἦσαν ἀδελφοὶ καὶ ὁ τέταρτος, πρῶτος ἐξἀδελφός των.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ λέξις «καρμίρης» δηλοῖ καὶ τὸν φιλάργυρον — ποιγκούνην — οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ Καρμίρη, ἄγνωστον πῶς, ἀπέκτησαν ἀνὰ ἕν ἕκαστος ψευδώνυμον. Οὕτως, ὁ Παρασκευᾶς ἐλέγειτο «Καρρᾶς», ὁ Δημήτριος «Τσαρμπῶς» καὶ Νικόλαος «Μπαντιῆς». Μ' αὐτὰ δὲ τὰ ψευδώνυμα ἦσαν καὶ εἶναι, περισσότερο γνωστοὶ καὶ οἱ ἀπόγονοί των καὶ ἰδίως τὰ παιδιὰ των.

Πέραν τούτου, ὅλοι οἱ Καρμίρηδες, ἄγνωστον ἂν οἰκειοθελῶς ἢ οὐ, ἥλλαξαν τὸ κατ' αὐτοὺς κακόηχον ἐπώνυμόν των, μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1895 — 1900 καὶ τὸ μετέτρεψαν, ὡς ἐξῆς:

1. Ὁ Παναγιώτης (ὁ ἱερεὺς) Καρμίρης, εἰς Σακελλαρίου, ἐπειδὴ ἔφερε καὶ τὸν τίτλον τῆς ἱερωσύνης «Σακελλάριος».
2. Οἱ ἐν ζωῇ εὐρισκόμενοι μὲ τὰ ψευδώνυμα «Τσαρμπῶς» καὶ «Μπαντιῆς» εἰς Σταθόπουλοι, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ παπποῦ των Εὐσταθίου.
3. Μὲ τὸ ψευδώνυμον «Καρρᾶς» δὲν εὐρίσκετο, τότε, κατὰ τὸ χρόνον τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἐπωνύμου Καρμίρης, οὔτε ὁ Παρασκευᾶς, οὔτε καὶ τὰ τέκνα του, Νικόλαος καὶ Θεόδωρος, εἰ μὴ μόνον, εἰς παῖς ἑγγονος τοῦ Παρασκευᾶ καὶ υἱὸς τοῦ Θεόδωρου Καρμίρη — Καρρᾶ, ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οὗτος ἔλαβε τὸ ἐπώνυμον Παρασκευόπουλος, κατὰ τὴν κρατοῦσαν τότε τάξιν.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω οἱ ἐξ ἀρρενογονίας ἀπόγονοι τῶν Καρμιραίων ἔχουν σήμερον τρία διαφορετικὰ ἐπώνυμα, ἦτοι:

Σακελλαρίου, Σταθόπουλοι, Παρασκευόπουλοι

Οἱ ἀρρενες ἀπόγονοι τῶν Καρμιραίων εἶναι:

1. Τοῦ Παρασκευᾶ Εὐσταθίου Καρμίρη — Καρρᾶ, τέκνα ἦσαν ὁ Νικόλαος καὶ Θεόδωρος. Ἐκ τούτων ὁ δεύτερος εἶχεν υἱὸν τὸν Ἀλέξανδρον Παρασκευόπουλον — Καρρᾶν καὶ ὁ τελευταῖος ἀφῆκε τοὺς Χρῆστον καὶ Θεόδωρον Παρασκευόπουλον, τὸν γράφοντα τὸ παρὸν σημεῖωμα.

2. Τοῦ Δημητρίου Εὐσταθίου Καρμίρη — Τσαρμποῦ ἀπόγονοι ἦσαν οἱ Παναγιώτης καὶ Ἰωάννης Σταθόπουλος. Ἐκ τούτων ὁ μὲν Παναγιώτης Σταθόπουλος ἀφῆκεν ἀπογόνους τοὺς εἰς Ἀμερικὴν μεταναστεύσαντας υἱοὺς του Ἀθανάσιον καὶ Δημήτριον καὶ τὴν θυγατέρα του Εὐανθίαν διαβιοῦσαν ἐν Ἰσαρι.

Ὁ δὲ ἀδελφός του Ἰωάννης ἀφῆκε τρεῖς υἱούς: τὸν Δημήτριον, τὸν Παναγιώτην καὶ τὸν Γεωργάκην, οἵτινες καὶ οὔτοι μετηνάστευσαν ἐν Ἀμερικῇ.

3. Τοῦ Νικολάου Εὐσταθίου Καρμίρη — Μπαντιῆ, ἀπόγονοι ἦσαν ὁ Δημήτριος καὶ Ἀθανάσιος Σταθόπουλος — Μπαντιῆς. Ὁ πρῶτος ἦτο Καθηγητὴς — Ἑλληνοδιδάσκαλος καὶ ὁ δεύτερος Συμβολαιογράφος ἐν Μεγαλοπόλει. Τέκνα δὲν ἀπέκτησαν.

4. Τοῦ Παναγιώτη Καρμίρη — Σακελλαρίου, τοῦ ἱερέως, ἀπόγονοι ἦσαν ὁ Δημήτριος καὶ ὁ Ἀθανάσιος.

ΘΕΟΔ. ΑΛ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΑΡΑΙ·ΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΤΟΥ 1842

Ὁ Εἰρηνοδ. Μεγαλ. Συμβολαιογράφος

Ἀριθ. 235

Τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν δεύτερον ἔτος ἐν Λεονταρίῳ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Λύγουσιου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν δωδεκάτην προμεσημβρίας ἐμφανισθέντες κατὰ τὸ γραφεῖον μου εἰρηνοδικὸν κατάστημα κειμένῳ ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως Λεονταρίου καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Εἰρηνοδίκου Μεγαλοπόλεως Χ. Κοκκίνου κατοικοῦ ἐνταῦθα ἐκπληρῶν χρέη συμβολαιογράφου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 168 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων παρόντων καὶ τῶν ἤδη προσυπογεγραμμένων ὄσο ἀξιοπίστων μαρτύρων κυρίων Εὐσταθίου Τορολά τὸ ἐπάγγελμα ἰδιώτου τοῦ Ἰωάννου Λιοντοπούλου τὸ ἐπάγγελμα μικροεμπόρου κατοίκων ἀμφοτέρων Λεονταρίου ἀσκέτων συγγενείας μὲ τοὺς συμβαλλομένους ὡς καὶ ἐμὲ γνωστοί μου ὁ Κύριος Πέτρος Μερζιώτης κάτοικος Χωρέμι τὸ ἐπάγγελμα γεωργὸς καὶ Παρασκευᾶς Εὐσταθίου Καρμίρης κάτοικος Ἰσαρι τοῦ Δήμου Λυκοσούρας τὸ ἐπάγγελμα γεωργὸς γνωστοί μου ἀφ' οὔ τούς ἐξήγησα τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ

αὐτοῦ ὄργανισμοῦ, μοῦ εἶπαν νὰ συντάξω τὸ παρὸν ἀγοραπωλησίας ἐπίσημον συμβόλαιον καὶ νὰ ἐκθέσω ὡς ἐφεξῆς ὅτι ὁ μνησθεὶς Πέτρος Μερζιώτης ἠγόρασε παρὰ τῆς νεοφωτίστου Μαρίας θυγατρὸς τοῦ ποτὲ Ὀθωμανοῦ Χουσεῖν καὶ ἤδη σύζυγος τοῦ Νικολάκη Α. Μπούκουρη ἀγρὸν ἐκ στρεμμάτων 13 ἔξ καὶ δεκατεσσάρων χιλιοστῶν κειμένου εἰς χωρίον Δελικασάνι κατὰ τὴν θέσιν καψούρια καὶ συνορευόμενος ἀπ' ἀνατολὰς μὲ χάνδακα πλατάνια καὶ τὸν ποταμὸν, ἀπὸ δυσμὰς καὶ ἀπ' ἄρκτον μὲ ἀγρούς τῆς ἰδίας πωλητρίας καὶ ἀπὸ μεσημβρίας μὲ πλατάνια καὶ ἀγρούς.

(Δυσανάγνωστος μία σειρὰ τοῦ κειμένου)

κατὰ πάντα, τὸ ὅλον δραχμὰς διακοσίας ἐβδομήκοντα ὡς τὸ εἰς χεῖρας τοῦ ἀγοραπωλησίας συμβόλαιον ὑπ' ἀριθμὸν διακόσια τριάκοντα ἕνα καὶ ἀπὸ ἡμερομηνία τὴν δεκάτην ἕκτην Ἰουλίου ἐ.ἔ. συντεταγμένον παρ' ἐμοῦ σήμερον οἰκεία βουλή καὶ ἀπαραβίαστω θελήσει πωλῆ τὸν ὡς ἄνω μνημονευθέντα ἀγρὸν ὡς εἶναι καὶ εὐρίσκεται πρὸς τὸν Παρασκευὰν Εὐσταθίου Καρμίρη δραχμὰς διακοσίας ὀγδοήκοντα καὶ τὰς ὁποίας ὠμολόγησεν ὁ πωλητὴς ἐνώπιόν μου καὶ τῶν μαρτύρων ὅτι τὰς ἔλαβεν παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ σώας καὶ ἀνελλειπεῖς ὅθεν ἀπὸ τὰ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς γίνεται κύριος ὁ ἀγοραστὴς Παρασκευᾶς τοῦ μνησθέντος ἀγροῦ καθὼς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν κληρονόμοι τούτου, δύνανται νὰ διαθέτῃ αὐτὸν ὡς θέλει καὶ βούλεται καὶ παρ' οὐδενὸς ἐνοχλούμενος καὶ ἡ κυριότης αὐτοῦ ὁ δὲ Πέτρος Μερζιώτης ἀπαλλοτριούται ἀπὸ τὸν ἀγρὸν καθὼς καὶ οἱ κληρονόμοι του δι' ὃ καὶ ἐγένετο τὸ παρὸν Συμβόλαιον, τὸ ὁποῖον ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς ἐπίκουρον τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρὰ τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ καὶ ἐπικυρωθὲν μὲ τὴν σφραγίδα καὶ εἰς ἀντίγραφα τοῦ σημειωτέον δὲ ὅτι προκληθεὶς ὁ Παρασκευᾶς νὰ ὑπογράψῃ ὠμολόγησεν ὅτι δὲν γνωρίζει γράμματα.

Πέτρος Μερζιώτης

Εὐστάθιος Τορολὰς μάρτυρας

Ἰωάννης Λιοντόπουλος μάρτυρας

Ὁ Εἰρηνοδ. Μεγαλ. Συμβολαιογράφος

(Τ.Σ.) Χ. Κόκκινος

ἀπαράλλακτα τῶν προτοτύπων αὐθημερὸν

Χ. Κόκκινος

(Τὸ πρωτότυπο τοῦ ἄνω συμβολαίου βρίσκεται στὰ χεῖρα τοῦ Θ. Α. Παρασκευοπούλου).

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΙΣΑΡΑΙΩΝ

(Ἀλφαβητικῶς)

(Καταχωροῦμεν πῶς κάτω, σὲ ἀλφαβητικὴ σειρὰ, σύντομα βιογραφικὰ σημειώματα μερικῶν ἐπιλέκτων Ἰσαραίων. Διευκρινίζομεν ὅτι ὁ δημοσιευόμενος κατάλογος, δὲν περιλαμβάνει βεβαίως ὅλους τοὺς ἐπιλέκτους Ἰσαραίους, οἱ ὅποιοι εἶναι πάρα πολλοί, ἵνα τοῦτο θὰ ἀπῆται μεγάλο χῶρο στὸ μικρὸ τοῦτο βιβλίον).

ΑΓΑΜ. Ε. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τῆς οἰκογενείας τοῦ Εὐθ. Ἀνδριοπούλου. Ἐγεννήθη στὸ Ἰσαρι τὸ 1889. Ἐσπούδασε Νομικὰ καὶ ἥσκησε τὴν δικηγορίαν ἐν Ἀθήναις μέχρι τοῦ θανάτου του. Ὑπῆρξε συνετός, σεμνὸς καὶ ἀκέραιος ἄνθρωπος, πραγματικὸς πατριώτης καὶ ἀλτροῦιστής. Προσέφερε τίς ὑπηρεσίες του ἀνιδιοτελῶς, μὲ καλωσύνη καὶ μὲ χαρὰ. Κατῆλθε μετὰ τὸ 1950 ἐντὶ τὴν πολιτικὴν ὡς ὑποψήφιος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, στὸ νομὸ Ἀρκαδίας, ἀποτυχῶν. Ἐχαιρε μεγάλῃς ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ τόσο στὸ Ἰσαρι ὅσον καὶ ἐντὶ τὴν Ἀθήναις, μετὰ τῶν συμπατριωτῶν. Ἄφηκε δύο παιδιά: τὴν Ἄννα, ὑπάλληλο καὶ τὸν Εὐθύμιο, πτυχιούχο τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς.

ΙΩΑΝ. Ε. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Εὐθ. Ἀνδριοπούλου, γεννηθεὶς στὸ Ἰσαρι τὸ 1892. Ἐσπούδασε Ἰατρικὴ ἐντὶ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. ἥσκησε τὴν ἰατρικὴν ἀρχικῶς ἐντὶ τὸ Ἰσαρι καὶ μετὰ τὸ 1925 ἐντὶ τὴν Μεγαλόπολιν, ὅπου ἵδρυσε τὴν Κλινικὴν «Ἰπποκράτης» μὲ τὸν Βασ. Λαμπρόπουλο, ἰατρό, ἀπὸ τὰ Παραδείσια. Μετέσχε τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ὡς ἔφεδρος ὑγειονο-

μικδς άξιωματικός, φθάσας μέχρι του βαθμού του στρατ. ίατρού (λοχαγού).

Τό 1929, μετά τον θάνατο του θείου του Στεφ. Σακελλαριάδη, τον όποιον διεδέχθη στην πολιτική, έξελέγη τό πρώτον βουλευτής Μεγαλόπολεως με μεγάλη πλειοψηφία.

Έξελέγη πάλιν βουλευτής Άρκαδίας τό 1934 και τό 1935. Άπεβίωσε τό 1936, συνεπεία οιδήματος του πνεύμονος, στο νοσοκομείο «Εύαγγελισμός» των Άθηνών, σε ηλικία 47 ετών.

Η κηδεία του έγινε στο Ίσαρι με συμμετοχή πλήθους κόσμου από όλη την έπαρχία. Έχοροστάτησε ό τότε μητροπολίτης Προκόπιος και έξεφώνησαν επικηδείους λόγους ό μητροπολίτης, οι δικηγόροι Κ. Στράγγας και Δ. Παναγόπουλος, ό Ίσαραίος ίατρος Χρ. Κυριαζής κ.ά. Παρέστησαν επίσης στην κηδεία ό τότε δήμαρχος Τριπόλεως Θ. Πετρινός, οι τ. ύπουργοί Δ. Γιαννόπουλος και Γ. Στράτος κ.ά.

Ο Ίωάν. Άνδριόπουλος σε όλη τη ζωή του υπήρξε δημοφιλέστατος. Έκοσμείτο με έξαιρετικές άρετές. Ήταν τίμιος, άφιλοκερδής και σεμνός. Πρό παντός δέ άγαθός και άλτρουϊστής.

ΒΑΣ. Π. ΖΙΟΜΠΟΛΑΣ

Άπό τους πιο άγαθούς, εύγενείς και συμπαθείς Ίσαραίους. Άρχισε από διανομέας του Ταχυδρομείου Ίσαρι και έξελίχθηκε σε τηλεγραφητή και υπάλληλο άργότερα του ΟΤΕ. Ύπηρέτησε στην Τρίπολι, Καλαμάτα, Ίσαρι και Άθήνα. Τελευταίως έσουνταξιοδοτήθη και άποκατεστάθη καλά στην Άθήνα. Είργασθη σκληρά για την άποκατάστασι 3 άδελφών του. Πρόσφατα υπάνδρευσε την μοναχοκόρη του με έξαίρετο νέον έπιστήμονα.

ΕΥΣΤ. Π. ΖΙΟΜΠΟΛΑΣ

Έξαιρετος άνθρωπος και από τους λίγους και έκλεκτους εκπαιδευτικούς που άνέδειξε τό Ίσαρι, κατά την τελευταία 50ετία.

Έγεννήθη τό 1912 και έφονεύθη στην Άλβανία κατά τον Έλληνοϊταλικόν πόλεμο (κατά πᾶσαν πιθανότητα τον Δεκέμβριο του 1941, στο Τεπελένι).

Έφοίτησε στην Ίεραϊκή Σχολή της Τριπόλεως, γιατί άρχικά προωρίζετο για τό κληρικόν έπάγγελμα. Τελικά έγινε δάσκαλος και υπηρέτησε σε διάφορα μέρη της Ελλάδος.

Έπεσε στον βωμό της πατρίδος, πλάι σ' ένα έκλεκτό φίλο του και συνάδελφό του, τον Κώστα Ζάγουρα από τό Λύκαιο, που έπεσε κι' αυτός μαζί του από ίταλικόν όλμο.

ΔΗΜ. ΖΟΡΜΠΑΣ

Ο παλαιός άριστερός ψάλτης της έκκλησίας μας. Μειλίχιος και άγαθώτατος άνθρωπος, ένέπνεε σε όλους τον σεβασμό και την εκτίμησι. Ήταν ή προσωποποίησης της άρετής, της καλωσύνης και του καλού χριστιανού.

Οικογένεια Δημ. Ζορμπά:
Έξ άριστερών Ευανθία Δ. Ζορμπά (σύζυγος Βασ. Άρ. Ρούπα), Β. Άρ. Ρούπας, Άνδρ. Δ. Ζορμπάς, Βασ. ούζ. Δ. Ζορμπά.

Ήταν ακόμη ένας μεγάλος νοικοκύρης και καλός γεωργός. Τό σπίτι του ήταν πραγματικό άρχοντικόν και άνοιχτό σε όλους.

Ο Δημ. Ζορμπάς έδοκίμασε πικρίες και θλίψεις γιατί άπώλεσε στην Μ. Άσία τον γιό του Γεώργιο.

Ο έτερος γιός του Άνδρέας, έξάίρετος σε ήθος και χαρακτήρα, τιμᾶ σήμερα την οικογένειά του ως έπιστήμων και δημόσιος λειτουργός (τελώνης).

ΚΩΝ. Α. ΚΑΝΤΗΣ

Καθηγητής της Θεολογίας και ήδη βοηθός Γυμνασιάρχης στο Γύθειο, όπου υπηρετεί από πολλών ετών. Έσουνταξιοδοτήθη τό 1971. Ύπηρέτησε και στο Ίσαρι ως καθηγητής του ήμιγυμνασίου. Λαμπρός ιεροκήρυξ και καλλίφωνος ιεροψάλτης έγοήτευε τό έκκλησίασμα του μητροπολιτικού ναού μας πρό πολλών ετών, όταν είχε έγκατασταθή στο Ίσαρι ή έρχόταν τό καλοκαίρι ή στις διακοπές των σχολείων.

Έξάίρετος χαρακτήρας, ένσαρκώνει τας άρετάς του γνησίου Χριστιανού και άποτελεϊ πρότυπον πολίτου και εκπαιδευτικού.

ΓΡΗΓ. Ν. ΚΑΡΑΛΗΣ

Άπό τους παλαιότερους Ίσαραίους των Άθηνών, που άγάπησε και έργάσθηκε με πάθος για τό Ίσαρι.

Μια ολόκληρη ζωή — ή ζωή του — είναι συνυφασμένη με τη γενεαλογία του. Από πολύ νέος έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για το "Ισαρι, αγάπησε τους ανθρώπους του, προσέφερε τις υπηρεσίες του παντού με χαρά και με ικανοποίησι.

Γεννήθηκε το 1891. Εφοίτησε στο Έλλ. Σχολείο και στο Γυμνάσιο της Ανδριτσάινης. Ένεγράφη στην Φαρμακευτική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και έγινε φαρμακοποιός το 1913. Μετέσχε στους ενδόξους πολέμους του 1912 — 1913 ως έφεδρος άνθυποφαρμακοποιός και το 1941 ως έφ. λοχαγός του φαρμακευτικού.

"Ανοιξε φαρμακείο στην Αθήνα (Προαστείου και Ακαδημίας) μετά την αποστράτευσί του από τον πόλεμο της Μ. Ασίας. Το 1947 υπηρέτησε ως φαρμακοποιός στο ΙΚΑ.

"Ανοιξε φαρμακείο στην Αθήνα (Προαστείου και Ακαδημίας) μετά την αποστράτευσί του από τον πόλεμο της Μ. Ασίας. Το 1947 υπηρέτησε ως φαρμακοποιός σιι Ι.Κ.Α.

Ένυμφεύθη την Κωστιά Αλ. Πρωτοπαπιά, τὸ 1927, από το Δαδί της Φθιώτιδος, αποκτήσας μιὰ κόρη, την "Εφη, σύζυγο ήδη του Γ. Τζωρτζάκη, δικηγόρου.

Μαζί με τον Θ. Α. Παρασκευόπουλο είναι οί ιδρυταί του Συλλόγου Ισρααίων Αθηνών, στον όποϊον αφιέρωσε μέγα μέρος της δραστηριότητός του. Διετέλεσε ταμίας του Συλλόγου και έπρωτοστάτησε για την πραγματοποίησι διαφόρων έργων στο "Ισαρι. Ωργάνωσε χορούς, γιορτές, συνεστιάσεις και έκδρομές στο "Ισαρι και σε άλλα μέρη έξω από την Αθήνα.

Έργαστηκε για την ύδρευσι, για τὸ δρόμο "Ισαρι — Μεγαλοπόλεως, για τὴν μεταφορὰ του Ηρώου και τὴν διαμόρφωσι του άλωνιού κλπ. σε συνεργασία βέβαια και με τὰ άλλα μέλη των έκαστοτε Συμβουλίων του Συλλόγου.

Τέλος, θὰ πρέπει να εξάρωμε και υπογραμμίσωμεν ιδιαίτερως τὴν σημαντική συμβολή του στην έκδοσι του παρόντος βιβλίου, που θὰ απεικονίζη, κατά τὸ δυνατόν, τὴ ζωή του χωριοῦ μας στο παρελθόν και σήμερα.

Υπῆρξε από τὴν πρώτη στιγμὴ θιασώτης τῆς ιδέας τῆς έκδόσεως τῆς ιστορίας και προσέφερε τὴ συνεργασία του, τὴ γνώσεις του, τὴς ἀναμνήσεις του. Ήταν ἐνημερωμένος ἐπὶ παντὸς θέματος, που εἶχε σχέσι με τὸ "Ισαρι. Απέραντη μνήμη. Ένεθυμείτο πρόσωπα, γεγονότα, χρονολογίες, ἀριθμούς. "Εδινε ἀπάντησι σε κάθε θέμα και σε κάθε ἀπορία.

Υπῆρξε ὁ καλύτερος συνεργάτης και συμπαραστάτης μας στο δύσκολο αὐτὸ ἔργο τῆς συγκεντρώσεως του ποικίλου ὕλικου για τὴν έκδοσι του παρόντος βιβλίου.

Δυστυχῶς, ἀπεβίωσε τὴν 20ὴν Ιανουαρίου 1969, χωρὶς να προφθάση να ἰδῆ τὸ βιβλίο αὐτό, για τὸ ὅποιο προσέφερε πρόθυμα τὴν συμπαράστασί του. Ἡ μεγαλοπρεπὴς κηδεία του ἦταν μιὰ τρανὴ ἀπόδειξι τῆς μεγάλης ἐκτιμῆσεως, που ἔχαιρε μεταξὺ των Ισρααίων...

ΙΩΑΝ. ΑΝ. ΚΑΡΑΛΗΣ

Έκλεκτὸς Ισρααίος, ἀποβίωσας τὸν Αὐγουστο του 1968 σὴν Αθήνα, σε ἡλικία 63 ἐτῶν.

Ήταν ὑπάλληλος τῆς Ἐμπορικῆς, ὅπου ἐργάστηκε ἐπὶ μίαν 30ετία.

Απέκτησε δύο παιδιά, τὰ ὅποια ἔτυχαν ἐπιμελημένης μορφώσεως σὴν Αθήνα και Ἀμερικὴ. Ὁ ἕνας, ὁ Τάσος, έγινε κημικὸς και ὑπηρετεῖ σε μεγάλη ἐταιρία του Σικάγου, ὁ δὲ ἄλλος, ὁ Κώστας, έγινε ἀρχιτέκτων - πολεοδόμος, ἐργαζόμενος ως σύμβουλος σε κρατικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Οὐάσιγκτων.

Υπῆρξε ἐνάρετος, σῶφρων και καλὸς πατριώτης. Προσέφερε πάντοτε τὴς υπηρεσίες του και ἐνίσχυε τὸν Σύλλογο σὴν πατριωτικὴ προσπάθειά του.

ΠΕΡ. ΗΛ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ

Ὁ Περ. Κατριβάνος ἔχει να ἐπιδείξη μιὰ μεγάλη δραστηριότητα και προκοπὴ σὴν ξενητεία.

Από μικρὸ παιδί, μαζί με τὸν πατέρα του, Ἡλία, ἔφυγε για τὴν Ἀμερικὴ, ὅπου εὐδοκίμησε και απέκτησε πλοῦτον, που τὸν διέθεσε ὄχι μόνον για τὸν ἑαυτό του ἀλλὰ και για τὸν τόπο τῆς γεννήσεώς του.

Ἐπιστρέψας στο "Ισαρι, ἐπεδόθη στο ἐμπόριο και ἐξυπηρέτησε πανοιοτρόπως εὐπόρους και ἀπόρους συμπατριώτας του.

Εἶχε και ἔχει εὐγενῆ και ἀλτρουϊστικὰ αἰσθήματα, ἦταν πρόθυμος πάντοτε για ἀγαθοεργίες και ὑπέστη ἀγογγύστως τὴς μεταπτώσεις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας και τὴς συνέπειες τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς των ἑλληνικῶν κυβερνήσεων (δραχμοποίησις δολλαρίων κλπ.).

Ἀπεδήμησε και πάλιν μεταπολεμικὰ σὴν Ἀμερικὴ, ὅπου ἐσημείωσε εὐδόκιμη δραστηριότητα, τελικῶς δὲ ἐγκατεστάθηκε μόνιμως σὴν Αθήνα.

Ἀπέκτησε μεγάλη οἰκογένεια και ἔδωσε στὰ παιδιά του ἐξαιρετικὴ μόρφωσι, γεγονός που τὸς ἐπέτρεψε να καταλάβουν καλὲς θέσεις στον δημοιοιοῦμαλληλικὸ και ἰδιωτικὸ τομέα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΛΕΞ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ

Ἐγεννήθη σὴν "Ισαρι τὸ 1869. Ἐσπούδασε νομικὰ και ἤσκησε τὴν δικηγορία σὴν Μεγαλόπολι και τὸ Λεοντάρι, ὅπου ἐγκατεστάθηκε μετά τὸν γάμο του με τὴ Βασιλικὴ, κόρη του βουλευτοῦ Ἡλ. Κοσονάκου.

Ἀνεμίχθη σὴν πολιτικὴ, προσχωρήσας στο κόμμα «Δημοκρατικὴ

«Ένωσις» τοῦ Ἰ.Α. Παπαναστασίου, ὑπὸ τὴν οἰμαίαν τοῦ ὁποίου ἐξελέγη βουλευτὴς τὸ 1924.

Διετέλεσε ἐπίσης Νομάρχης.

Ἦταν ἀγαθός, εὐγενής καὶ εὐπροσήγορος, ἐνδιαφέρετο δὲ ζωηρὰ γιὰ τὴν γενέτειρά του, τὰ ζητήματα τῆς ὁποίας παρακολουθοῦσε ιδιαίτερα.

ΜΙΜΗΣ Α.Α. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ

Ὅταν ἐξετυπώνετο τὸ παρὸν βιβλίον, ἐπῆλθε ὁ θάνατος διακεκριμένου Ἰσρααίου: τοῦ Μίμη Κατριβάνου, μουσικοσυνθέτη. Γεννήθηκε τὸ 1906 στὴν Ἀθήνα. Ἀπὸ μικρὸς ἐτράπη πρὸς τὴ μουσική, γιὰτὶ εἶχε τάλεντο. Ὑπῆρξε μαθητὴς τῶν Ριάδη, Σακελλαρίδη καὶ Λαυράγκα.

Ἐγραψε μουσικὴ σὲ 35 ὁπερέττες καὶ πάνω ἀπὸ 10 ἐπιθεωρήσεις. Τὰ τραγούδια του εἶχαν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία, μερικὰ δὲ διεθνή, ὅπως «τὰ δυὸ πράσινα μάπα», «σὰν πῶ κρασὶ ζαλίζομαι», «ἂν ξαναγύριζες», «πιὲς γλυκὸ κρασὶ» κ.ἄ.

Μίμης Ἰ.Α. Κατριβάνος

Σπ. Κατριβάνος →

ΣΠΥΡΟΣ Α.Α. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ

Υἱὸς τοῦ συνταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς Ἀλέξη Κατριβάνου, ὁ Σπ. Κατριβάνος, εἶναι ἐκ τῶν πλέον ἐγκρίτων Ἰσρααίων, σεμνὸς καὶ εὐγενὴς συμπατριώτης.

Ἐπέδειξε πάντοτε ιδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἐργάστηκε γιὰ τὴν ἐπίλυσί τους μὲ εὐκρίνεια καὶ χαρὰ.

Διετέλεσε μέλος καὶ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Ἰσρααίων Ἀθηνῶν καὶ προσέφερε πάντοτε μὲ προθυμία τὴς ὑπηρεσίες του στοὺς συμπατριῶτες μας.

Ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἔφθασε καὶ τὸν βαθμὸ τοῦ διευθυντοῦ, συνταξιοδοτηθεὶς πρό τινας.

ΑΓΓ. ΙΩ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ

Κορυφαῖος ἐπιστήμων καὶ ἐκλεκτὸς ἄνθρωπος, ὁ Ἄγγελος Κουτσουμάρης, ἀποτελεῖ μεγάλῃ τιμὴ γιὰ τὸ μικρὸ χωριὸ του, τὴ γενέτειρά του.

Ἐσπούδασε νομικὰ στὸ πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ εἰσῆλθε στὸν δικαστικὸ κλάδος, διανύσας ὅλη τὴν ἱεραρχία μέχρι καὶ τοῦ ἀεροπαγίτου. Ἦδη εἶναι συνταξιούχος.

ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ

Ἀκραιφνὴς πατριώτης, ἐξαιρετὸς ἐπιστήμων καὶ ἄνθρωπος, ἀξιοσέβαστος καὶ ἀπλὸς ἦταν ὁ συμπολίτης, ποὺ ἠγγήθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τοῦ μικροῦ συλλόγου μας στὴν Ἀθήνα. Καὶ συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ τὴν καλύτερη ἱστορία καὶ τὴς μεγαλύτερες πραγματοποιήσεις αὐτοῦ.

Ὁ Ἄρ. Κουτσουμάρης ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μιὰ λαμπρὴ καὶ πολύπλευρη δρᾶσι.

Εἰσῆλθε στὸ στάδιο τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν. Ἀπεστρατεύθη καὶ ἐδικηγόρησε ἐπὶ πολλὰ χρόνια, ἐνῶ παράλληλα προσέφερε τὴς πολυτίμες ὑπηρεσίες του καὶ σ' ἄλλους τομεῖς (Ἐρυθρὸ Σταυρὸ κλπ.).

Τὸ πάθος του ὅμως ἦταν ἡ πτωχὴ γενέτειρα καὶ σὰν πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἔκαμε τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὴ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν κατάρρευσι καὶ τὸν ἀφανισμό.

Ἐκινήθη σὲ κάθε κατεύθυνσι. Ἐπρωτοστάτησε γιὰ τὴν ὀργάνωσι χορῶν, συνεστιάσεων, ἐκδρομῶν κλπ. Ἐγραψε ἄρθρα σὲ ἐφημερίδες, ἔκανε διαβήματα στοὺς ἀρμοδίους καὶ ἐταξίδεψε στὴν Ἀμερικὴ, ὅπου ἐπικοινωνήσῃ μὲ τοὺς ξενιτεμένους Ἰσρααίους καὶ μετέδωσε τὴ φλόγα τῆς λατρείας του γιὰ τὴν πατρίδα μας.

Καὶ μόνον ὅταν αἱ δυνάμεις του τὸν ἐγκατέλειψαν, ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ ἐκεῖνος τὴν προεδρίαν τοῦ συλλόγου, χωρὶς νὰ σταματήσει οὔτε γιὰ λίγο τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸ Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀριστοτέλης Κουτσουμάρης ἀποτελεῖ μιὰ ἐξέχουσα καὶ φωτεινὴ φυσιογνωμία τοῦ χωριοῦ μας, ἓνα ζωντανὸ παράδειγμα ἐργατικότητος, αὐτοδημιουργίας καὶ ἀλτρουϊσμοῦ.

Ἀπεβίωσε τὸ 1969.

ΧΡ. Π. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Ὁ γιατρός Χρῖστος Πανάγου Κυριαζῆς, προερχόμενος ἀπὸ φτωχὴ ἀγροτικὴ οἰκογένεια τοῦ χωριοῦ μας, κατάρθωσε χάρις στὴν ἐπιμέλειά του νὰ μορφωθῇ καὶ νὰ γίνῃ ἐπιστήμων περιωπῆς.

Ἐσπούδασε ἰατρικὴ σὲ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ βραδύτερον συμπλήρωσε τὴς σπουδές του στὸ ἐξωτερικόν. Ἦσκησε τὴν ἰατρικὴ (γυναικολόγος — μαιευτήρας), ἀρχικὰ στὸ Ἰσραήλ καὶ μετέπειτα στὴν Τρίπολι, ὅπου ἐγκατεστάθηκε μόνιμος.

Μετέσχε σὲ ὅλους τοὺς πολέμους ἀπὸ τὸ 1912 μέχρι τοῦ 1922 φθάσας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐφ. ἐπιτάρου (ταγματάρχου). Διὰ τὴν πολεμικὴ δρᾶσι του ἔτυχε πολλῶν τιμητικῶν διακρίσεων.

Στην Τρίπολι ἔχαιρε μεγάλης ἐκτιμῆσεως μεταξὺ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, πολὺ δὲ ἐξετιμῶντο ἡ καλωσύνη του, ἡ ἀγαθότης του καὶ ὁ ἀλτροϊσμός του.

Διετέλεσε μέλος καὶ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Μεγαλοπολιτῶν Τριπόλεως. Ἀπεβίωσε τὸ 1961.

Χρ. Π. Κυριαζῆς

Κυρ. Χ. Κυριακόπουλος

ΚΥΡ. ΧΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐφεδρος ὑπολοχός τοῦ Πεζικοῦ, ἐφονεύθη στὴν Ἀλβανία τὸ 1942 καὶ ἐτάφη μὲ μεγάλες τιμὲς στὸ Ἀργυρόκαστρο.

Ἦταν νέος καὶ ἄγαμος, ὑπάλληλος τοῦ τελωνείου Πειραιῶς καὶ ἀγαπητὸς σὲ ὅλους τοὺς συμπατριώτας, κυρίως δὲ μεταξὺ τῶν νέων Ἰσρααίων.

Εἶχε χαρακτῆρα ἀδαμάντινο καὶ εὐγενικό, ἦταν πρόσχαρος καὶ ἐξυπηρετικός. Ἀκόμα ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους γλεντζέδες τοῦ χωριοῦ μας, μεταξὺ κυρίως τῶν ἐτῶν 1928 — 1935. Ἀφῆκε ἀγαθὴ μνήμη σὲ ὅλους ἐκείνους πού τὸν γνώρισαν, γιὰ τὴν εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν λεβεντιά του.

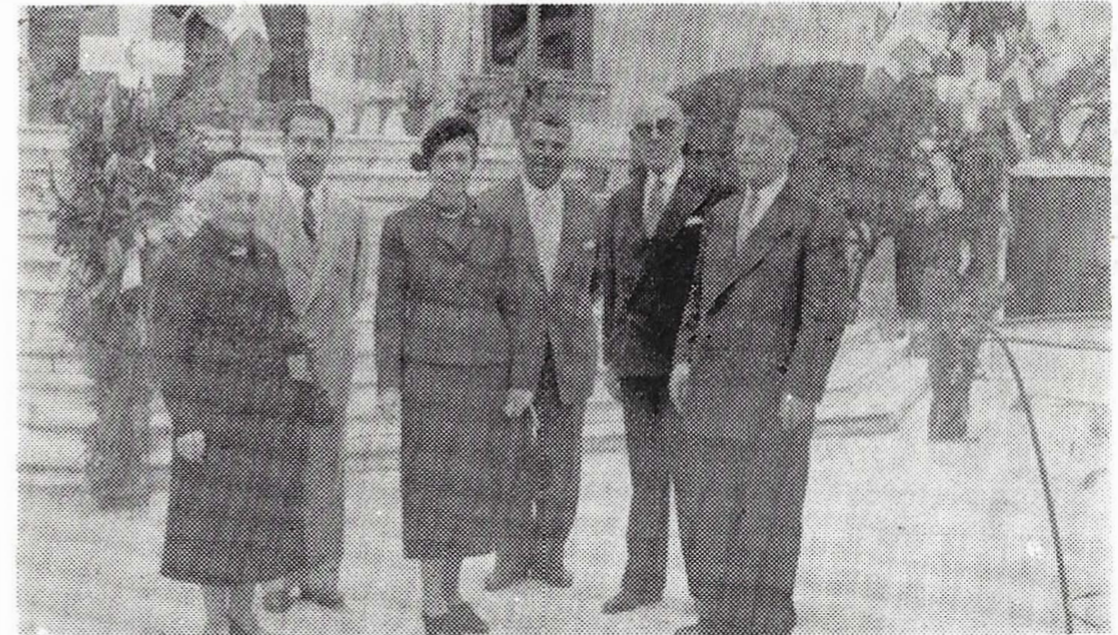
ΑΔΕΛΦΟΙ ΧΡΙΣΤΟΔ. καὶ ΤΑΚΗΣ Β. ΚΥΡΙΑΖΗΣ.— Ἐκλεκτοὶ νέοι Ἰσρααῖοι ἐπιστήμονες, διαπρέποντες στὴς Ἠνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι.

Ὁ Χριστόδουλος διετέλεσε καθηγητῆς ψυχολογίας στὸ GEORGE WASHINGTON UNIVERSITY, τῶρα δὲ κατέχει ἀνώτατη κυβερνητικὴ θέσι στὸ ὑπουργεῖο ACTION, ὅπου ἐκτελεῖ καὶ χρέη ὑφυπουργοῦ.

Ὁ Τάκης, ὁμοίως, ἐσπούδασε ψυχολογία καὶ διδάσκει στὸ Πανεπιστήμιο KANSAS CITY KANSAS.

ΣΤΕΦ. Γ. ΚΟΤΣΙΡΑΣ

Διακεκριμένος Ἰσρααῖος ἐκπαιδευτικός. Ἐγεννήθη στὸ Ἰσαρι τὸ 1900. Πτυχιούχος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (Φυσικομαθηματικὴ Σχολή), διωρίσθη καθηγητῆς τὸ 1924 στὴ Κομοτηνὴ. Τὸ 1925 μετετέθη στὸ Ἰσαρι, ὅπου ὑπηρετῆσε μέχρι τὸ 1930. Ἐν συνεχείᾳ μετετέθη καὶ ὑπη-

Ἄνω: Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψι στὸ Ε' Γυμνάσιο ἀρρένων Θεσ)κης, ὅπου ὑπηρετοῦσε ὡς Γυμνασιάρχης ὁ Στ. Κότσιρας, τῆς πριγκίπισσας Νικολάου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Μ. Μαυροκορδάτου.

Ἀριστερά: Ὁ Στέφ. Κότσιρας ὁμιλεῖ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Α' Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν.

ρέτησε εἰς Ἀμαλιάδα, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκη, Ὁρεσιάδα, Θεσσαλονίκη, Ἀθήνας. Ἐουνταξιοδοτήθη τὸ 1964. Διωρίσθη τακτικὸ αἰρετὸ μέλος τοῦ Ἄν. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς ΕΛΜΕ 10 χρόνια.

Τοῦ ἀπενεμήθησαν ὁ χρυσοῦς σταυρὸς τοῦ Γεωργίου Α' καὶ ἠθικὲς ἀμοιβὲς γιὰ τὴν ἐσωσχολικὴ καὶ ἐξωσχολικὴ δράσι του στὴ Θεσσαλονίκη καὶ Ἀθήνας.

Ἐπίσης ἡ Ὁμοσπονδία Λειτουργῶν Μ. Ἐκπαιδεύσεως τὸν ἀνεκήρυξε τὸ 1964 ἐπίτιμο πρόεδρό της ὡς προσενηγκόντα πολλαπλῆς ὑπη-

ρεσίας εἰς τὴν δημοσίαν Μ. Παιδείαν καὶ συμβαλόντα μεγάλως, μετ' ἀόκνου ζήλου, σεμνῆς ἀγωνιστικότητος καὶ ἀνιδιοτελοῦς διαθέσεως εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἔξαρσιν τῶν λειτουργῶν αὐτῆς».

Πάρα πολλὰς ἀποφάσεις, ψηφίσματα κλπ. γιὰ τὴν κοινωφελῆ καὶ συνδικαλιστικὴν ὁρᾶσι τοῦ ἔχουν ἐκδοθῆ κατὰ καιροῦς, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἱερωνύμου.

Θ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀνώτερος ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος, συνταξιοδοτηθεὶς τὸ 1966 μετ' ὅσον βαθμὸ τοῦ ὑπουργ. διευθυντοῦ Α'. Ἐγεννήθη τὸ 1907.

Εἶναι, μαζὶ μετ' ὅσον Γρηγ. Καραλῆ, ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἰσρααίων.

Ἐργάστηκε φιλότιμα γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν τὸ πρῶτον οἱ διεσκορπισμένοι Ἰσρααῖοι καὶ νὰ συμπήξουν τὸ πατριωτικὸ σωματεῖο τοῦς στὴν Ἀθήνα.

Εἶναι ἀκραιφνῆς πατριώτης καὶ πρόθυμος γιὰ κάθε θυσία γιὰ τὸ Ἰσραήλ. Συμπαρίσταται μετ' ἐνθουσιασμὸν σὲ κάθε ὠραία ἰδέα καὶ πρωτοβουλία, ποὺ ἔχει σχέση μετ' ὅσον χωριὸν μας. Ἔλαβε μέρος στὸν πόλεμον τῆς Ἀλβανίας μετ' ὅσον βαθμὸ τοῦ ἐφ. ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ. ἔχει δύο παιδιὰ: τὴν Νίκη, καθηγήτρια Μαθηματικῶν καὶ τὸν Ἀλέξανδρο, φοιτητὴ Νομικῆς.

ΣΤΕΦ. Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ

Ὁ Στέφ. Σακελλαριάδης ὑπῆρξε ἕνας ἐπίλεκτος Ἰσρααῖος καὶ πολιτικός, ποὺ ἐπὶ μίαν 30ετίαν ἐπέπλεε στὴν πολιτικὴ σκηνὴ τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας. Ἐσοῦδασε νομικὰ στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἐδικηγόρησε ἐκεῖ. Τριακονταετῆς ἐξελέγη γιὰ πρώτη φορὰ βουλευτῆς. Ἀνῆκε ἀρχικῶς στὸ κόμμα τοῦ Θεοτόκη, κατόπιν ἀκολούθησε τὸν Δημ. Ράλλη καὶ σὲ συνέχεια ἀνῆκε στὸ Λαϊκὸν Κόμμα, μέχρι τοῦ θανάτου του. Στὸ νομὸ Ἀρκαδίας συνεργαζόταν μετ' ὅσον Νικ. Τριανταφυλλάκο.

Ἐξελέγη 6 φορὰς βουλευτῆς στὰ νομὸ Ἀρκαδίας μέχρι τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1929, ὅποτε ἀπεβίωσε σὲ ἡλικία 52 ἐτῶν καὶ τὸν διεδέχθη στὴν πολιτικὴν ὁ ἀνεψιὸς του Γιάννης Εὐθ. Ἀνδριόπουλος.

Ἐπῆρξε σεμνὸς καὶ εὐγενῆς πολιτικός, χρηστὸς καὶ μετριοπαθῆς.

ΑΡΙΣΤ. Α. ΣΙΩΡΗΣ

Ἀριστος Μαθηματικὸς καὶ ἐνθουσιώδης ἄνθρωπος, ἐκδηλώνει Ἰσρααϊκὴν λεβεντιά. Εἶναι ἴσως ὁ γνησιότερος ἐκπρόσωπος τῶν συγχρόνων Σιωραίων, μετ' ὅσον ἀνοιχτὴ καρδιά του, τὴν φιλοτιμίαν του, τὸ λεπτὸν χιούμορ του.

Εἶναι ἄριστος πατριώτης καὶ ἐκδηλώνει παντοῦ τὰ αἰσθήματά του. Τὸ πρόσωπό του φωτίζει μιὰ πηγαία καλωσύνη, ποὺ εἶναι οἰκογενειακὴ του. Συντρέχει μετ' ὅσον χαρὰ ὅποιον ζητήσει τὴν συμπαράστασί του.

Στὸ Παγκράτι τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὸ φημισμένον ἐκπαιδευτήριον «Βυζάντιο», ποὺ ἐργάζεται, ἔχει ἀφήσει ἐποχὴ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Εἶναι εὐτυχεὶς οἱ μαθηταί, ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὰ χέρια του...

ΝΙΚ. ΑΝ. ΣΤΡΙΓΓΑΗΣ

Ἐνας σημαντικὸς Ἰσρααῖος ἐπιχειρηματίας, ποὺ ἐπεβλήθη καὶ στὴν ἀθηναϊκὴ ἀγορὰ μετ' ὅσον σημαντικὰς ἐξορμήσεις του.

Εἶναι σήμερα ἀπὸ τοῦς δυναμικωτέρους μεγαλεμπόρους τῶν Ἀθηνῶν, μία φήρμα πρώτου μεγέθους, ποὺ κατακτᾷ καθημερινῶς ἔδαφος.

Τρία μεγάλα καταστήματα στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν σφύζουν ἀπὸ μεγάλη πελατεία. Προσφέρονται εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως, ἠλεκτρικὰ εἶδη, μηχανὲς ραψίματος, ἔπιπλα, κυνηγετικὰ ὄπλα κλπ.

ἔχει πολυάριθμον ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν καὶ ἄξιον συνεργάτη τὸν ἀδελφὸν του Ἀγαμέμνονα, ποὺ διαθέτει πρακτικὴν ἐμπορικὴν πείραν καὶ καλωσύνη. Εἶναι καὶ οἱ δύο θερμοὶ συμπατριῶται.

ΔΗΜ. ΣΤΑΓΚΑΣ

Ἐμποροράπτης ἀρχικὰ στὸ Ἰσραήλ καὶ Μεγαλόπολι καὶ μετέπειτα στὴν Ἀθήνα, εἶναι σήμερα ἄριστα ἐγκατεστημένος στὴν Ἀμερικὴ (ROCHESTER PA), ὅπου ἔχει ἐπιδοθῆ σὲ κτηματικὰς ἐπιχειρήσεις.

Εἶναι ἐργατικὸς, φιλότιμος καὶ ἐντιμος, ἔχει δὲ καὶ χαίρει μεγάλης ἐκτιμήσεως μεταξύ τῶν συμπατριωτῶν μας. Στὴν Κατοχὴ διετέλεσε πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἰσραήλ, ἀπὸ τῆς θέσεως δὲ αὐτῆς προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας στὸ Ἰσραήλ, παρὰ τὴν δυσχέρειαν καὶ τοῦς κινδύνους ποὺ ἀντιμετώπιζε τότε.

Εἶναι καλὸς συμπατριώτης καὶ ἔχει ἀποδείξει τὴν ἀγάπην του γιὰ τὸ χωριὸν μας...

ΠΑΝ. Φ. ΤΟΓΚΑΣ

Ὁ Παν. Τόγκας εἶναι ἕνας ἐκλεκτὸς καὶ σεμνὸς Ἰσρααῖος, σοβαρὸς ἐπιστήμων καὶ ἄψογος πατριώτης. Ἐγεννήθη τὸ 1913.

Ἐσοῦδασε νομικὰ καὶ διετέλεσε λίγα χρόνια πρὸ τοῦ πολέμου δημόσιος ὑπάλληλος (Ἀγρονόμος). Ἀκολούθως ἐγκατεστάθηκε στὴν Ἀθήνα, ὅπου δικηγορεῖ μετ' ἐπιτυχία μέχρι σήμερα.

Εἶναι ἀκέραιος ἄνθρωπος μετ' ὅσον χριστιανικὰς ἀρχάς. ἔχει συμμετάσχει πολλὰς φορὰς στὴν διοίκησιν τοῦ συλλόγου μας καὶ προσφέρει τὴν ὑπηρεσίαν του γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χωριοῦ μας.

Καὶ ὡς οἰκογενειάρχης εἶναι εὐτυχῆς, ἐκκληρονόμησε δὲ τὴν καλωσύνην καὶ εὐπροσηγορίαν τῆς οἰκογενείας τῶν Τογκαίων, ποὺ ἦσαν γνωστοὶ ὡς φιλότιμοι, φιλόξενοι, ἀνοιχτόκαρδοι καὶ γλεντζέδες.

ΑΠΟΣΤ. Δ. ΤΣΑΝΤΙΔΗΣ

Ὁ Ἀπόστολος Τσαντίλης εἶναι ἕνας παλαιὸς Ἰσρααῖος ἔμπορος, μετ' ὅσον πλουσία ἐμπορικὴν πείραν, χαίρων μεγάλης φήμης καὶ ἐκτιμήσεως μεταξύ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ κατάστημά του στὴν ὁδὸν Περικλέους τώρα, εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς πρωτευούσης.

Ἰδρυτικὸν στέλεχος καὶ στυλοβάτης τοῦ Συλλόγου τῶν Ἰσρααίων, ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα νὰ προσφέρει τὴν ὑπηρεσίαν του.

ΟΙ ΙΣΑΡΑΙΟΙ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Τῆς ΝΙΚΗΣ ΔΕΛΗ - ΚΥΡΙΑΖΗ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ἀπὸ τοὺς παλιούς μετανάστες Ἰσρααίους γιὰ νὰ γνωρίζω λεπτομερῶς γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν δρᾶσι τους. Θὰ ἀρκεσθῶ σὲ ὅσα ἔμαθα κατὰ τὴν τελευταία 15ετία, χωρὶς νὰ εὐθύνομαι γιὰ τυχὸν παράλειψι.

Θὰ ἀναφέρω ὅσους Ἰσρααίους ἐγνώρισα ἢ γιὰ ὅσους ἔμαθα, ζῶντας ἢ πεθαιμένους.

- 1) Παν. Τσιουτσιουμπρῆς, δικηγόρος, ἐργάζεται στὴν ἀμερικανικὴ Βουλὴ.
- 2) Παν. Θ. Δρακόπουλος, δικηγόρος καὶ μηχανικός.
- 3) Ἀδελφοὶ Σταθόπουλοι, ἐπιστήμονες μὲ δικές τους ἐπιχειρήσεις. Ἡ μητέρα τους εἶναι ἀδελφὴ τοῦ Ἀποστ. Δ. Κατριβάνου (Χατζαρούλα). Ἡ ἀδελφὴ τους Ἑλένη ἔχει ὑπανδρευθῆ τὸν ἐπιχειρηματία Βερσῆ.
- 4) Ἀδελφοὶ (Πέρρου) (Λειβαδίτη), δικηγόρος ὁ ἕνας, ἦτο ἀντιπρόσωπος τῶν ἐπιχειρήσεων Σκούρα.
- 5) Μπάκας Ἄγγελος. Μεγάλος εὐεργέτης. Ἔχει πεθάνει. Δύο γιοὶ του, ὁ Ὀμηρος καὶ ὁ Ἀριστοτέλης, εἶναι ἐπιχειρηματίες. Μία κόρη του, ἡ Ἑλένη Δεουδέ, ἐφονεύθη σὲ αὐτοκίνητιστικὸ δυστύχημα. Ἄφησε 2 θυγατέρες.
- 6) Ἰωάν. Μπάκας ἔχει νυμφευθῆ τὴν Ἰσιδώρα Ἀγγ. Σακελλαριάδη. Ἔχει 3 γιουὺς ἐπιστήμονες.
- 7) Βασ. Δ. Σιώρης (Τραμπούκου).
- 8) Ἄθαν. Τόγκας (Ζιαγκλακαῖος).
- 9) Βασ. Βελῆς, ἔχει πεθάνει πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Γιουὶ του οἱ Ἡλίας καὶ Ἄγγελος καὶ κόρη του ἡ Τασία.
- 10) Παν. Βελῆς, ἡ σύζυγός του Γεωργία Βελῆ ὑπῆρξε ἡ πρώτη πρόεδρος τοῦ Γυναικείου Συλλόγου. Εἶχε 3 παιδιὰ.
- 11) Χριστόδουλος Β. Κυριαζῆς, Λίτσα Χαραλάμπους καὶ Χρῦσα Ἴ. Κολοκούση, τὸ γένος Β. Κυριαζῆ.
- 12) Ἄννα Δεμέκα, τὸ γένος Ν. Τσαντίλη, ἀδελφὴ τοῦ Φιλ. Τσαντίλη. Ἔχει 2 παιδιὰ τὸν Γεώργιον καὶ τὴν Τασία.
- 13) Φιλ. Ν. Τσαντίλης, μετηγάστεισε τὸ 1912. Ἔχει δύο παιδιὰ: τὸν Νίκο καὶ τὸν Ἡλία. Ἀπεδίωξε πρόσφατα.
- 14) Κων. Γεωργιάδης, γιουὸς τοῦ Γιάννη Δούκουρη (Καμπανόγιαννη).
- 15) Ἀδελφοὶ Ἀπ. Κατριβάνου, Θανάσης καὶ Παρασκευᾶς.
- 16) Ἀδελφοὶ Ἄντ. Βουζίκια.
- 17) Μάριος Γ. Βουζίκιας, ἠλεκτρολόγος μηχανικός.
- 18) Δημ. Β. Δούκουρης καὶ Νίκη Α. Κυριακοπούλου.
- 19) Εὐτέρπη Θεοφ. Λάμπρου.

20) Δημ. Σταθόπουλος, ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὰς καὶ πρόεδρος τοῦ συλλόγου Ἰσρααίων.

- 21) Κώστας Νικ. Παρπαῆρης.
- 22) Ἀσημ. Δ. Σιώρης, στέλεχος τοῦ συλλόγου Ἰσρααίων.
- 23) Γιάννης Δ. Σιώρης.
- 24) Χρηστίνα Πέρρου (Σιώρη), τρεῖς γιοὶ ἐπιστήμονες.
- 25) Κων. Δ. Σακελλαριάδης, δύο παιδιὰ Δημήτριος καὶ Ἑλένη.
- 26) Νικ. Π. Ρούπας (Κακαβούλας).
- 27) Ἄντ. Τσαγκόγιωργας, ἐπιστήμων.
- 28) Στάθης Χαρ. Κατριβάνος.
- 29) Μπέσσυ Ζάρρα, τὸ γένος Ἰωάν. Ρούσου.
- 30) Χρῦσα Ἀλεξ. Βελῆ, τὸ γένος Μπάκα.
- 31) Γεωργία Π. Μητράκου, τὸ γένος Θεοφ. Λάμπρου κ.ἄ.

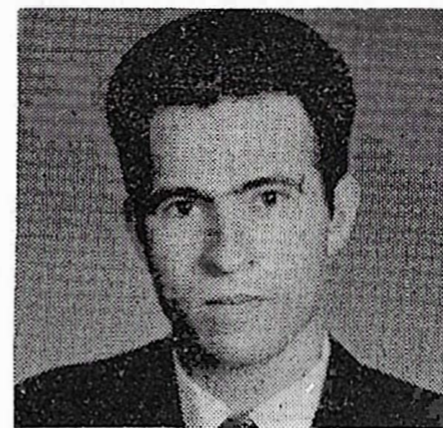
ΟΙ ΙΣΑΡΑΙΟΙ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

ΔΙΝΟΥΜΕ πῶς κάτω τὰ ὀνόματα τῶν Ἰσρααίων, πού ἐγκατεστάθησαν στὸν Καναδᾶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ τῶν νεομεταναστῶν (μεταπολεμικῶν).

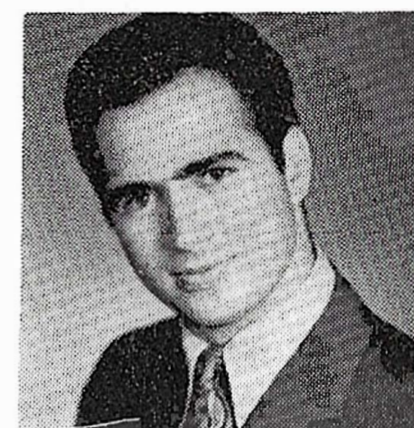
Ἀπὸ τοὺς παλιούς Ἰσρααίους ἦσαν οἱ Πέτρος Δ. Βουζίκιας, Βασ. Μεντῆς, Ἡλ. Φωτόπουλος, τὰ παιδιὰ τοῦ Ἡλ. Δ. Βουζίκια (Ἀναστάσιος, Παναγιώτα, Εὐτυχία, Βασιλική) Γεώρ. Κ. Κυριακόπουλος, κ.ἄ.

Ἀπὸ τοὺς νέους, εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς:

ΜΟΝΤΡΕΑΛ: Νικ. Γ. Ντόρντας (τεχνικός σὲ ἐργοστάσιο ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων), Νικ. Β. Ζέρβας (τεχνικός) καὶ ἡ σύζυγός του Ἀλεξάνδρα (τὸ γένος

Νικ. Γ. Ντόρντας

Β. Γ. Ντόρντας

Ἀθ. Μπάκα), Βασ. Γ. Κωστόπουλος (ὑπάλ. ἐστιατορίου), Θεόδ. Παν. Δρακόπουλος (ἐστιατορίου), ἀφοὶ Δημ. Τίτση (Ἰωάννης, Σπύρος καὶ Χρῖστος, Νίκη καὶ Γεωργία).

ΤΟΡΟΝΤΟ: Γεώργ. Ἀθ. Κουτουλάκης, Λεων. Ἀθ. Κουτουλάκης, Δημ. Ν. Κατριβάνος, Νίκος Δ. Κατριβάνος, Γεώρ. Δ. Κατριβάνος, Παν. Δ. Κατριβάνος καὶ οἱ ἀδελφές Νίκη καὶ Ἑλένη Δ. Κατριβάνου, Ἰω. Κ. Ζορμπᾶς, Χρ. Β. Στάγγας, Βούλα Ν. Δρακοπούλου, Κική Ν. Δρακοπούλου.

ΟΤΤΑΒΑ: Τὰ παιδιὰ τοῦ Εὐθ. Φ. Σιώρη (Λεωνίδας, Παντελῆς, Δημήτριος, Ἰωάννης καὶ δύο κορίτσια). Ἔργασια δική τους (τάπητες).

Ν. Γ. ΝΤΟΡΝΤΑΣ

ΛΑΟΣΡΑΦΙΑ

"Ηδη και "Εδιμα

ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Ο ΓΑΜΟΣ τὸν παλιὸ καιρὸ ἦταν τὸ μεγαλύτερο κοσμικὸ καὶ κοινωνικὸ γεγονός στὸ χωριὸ μας. Ἐποικίλλε τὴν μονότονη ζωὴ τῶν συμπατριωτῶν μας. Ἦταν ἓνα εἶδος πανηγυριοῦ, μὲ πλούσια ἐθιμοτυπία, μὲ ὠραίες καὶ γραφικὲς λεπτομέρειες, πού ἐτηροῦντο, μπορεῖ νὰ πῆ κανεῖς, μὲ τελετουργικὴ αὐστηρότητα.

Δὲν ἔχει καμμιά σύγκρισι ὁ παλιὸς ἐκεῖνος γάμος μὲ τὸν σημερινό, πού ἔχει ἐκουγχρονισθῆ καὶ στὰ χωριά, ἔχει ἀπλοποιηθῆ καὶ προσαρμοσθῆ στὴν τυπικότητα τῆς σημερινῆς ζωῆς. Ὁ παλιὸς εἶχε λαμπρότητα, ὁμορφιὰ καὶ αἴγλη. Ἦταν τὸ σημαντικώτερο γεγονός τῆς ζωῆς κάθε νέου ζευγαριοῦ. Εἶχε ἀγνότητα καὶ ἱερότητα. Καὶ μὲ μερικὲς ἀκόμα ὑπερβολές του, ἦταν σπουδαῖο κοινωνικὸ γεγονός.

Οἱ περισσότεροι γάμοι — ἂν δὲν ὑπῆρχε κάποιος λόγος βιασύνης — ἐγίνοντο συνήθως τὸν Αὐγουστο, Σεπτέμβριο, Ὀκτώβριο. Εἶχαν σχεδὸν τελειώσει οἱ μεγάλες δουλειές (θέρος, ἀλώνισμα κλπ.). Μένει ἀκόμα τὸ σπάρσιμο καὶ μπαίνει ὁ χειμῶνας.

Μετὰ τοὺς ἀρραβῶνες, πού ἦσαν κι' αὐτοὶ εὐκαιρία μεγάλου γλεντιοῦ καὶ διασκεδάσεως ἐπακολουθοῦσε ὁ γάμος. Στὰ καλὰ καὶ ἀρχοντικὰ σπίτια ἔπρεπε νὰ μεσολαβήσῃ πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ γίνουν οἱ μεγάλες προετοιμασίες ἐνὸς καλοῦ γάμου, πού

Βαφτίσια Κατριβαναίων σὴν Παναγία: Διακρίνονται οἱ Ἄνδρ. Γ. Κατριβάνος, Ἄνδρ. Χ. Κατριβάνος, Χαρ. Γ. Κατριβάνος κ.ἄ.

θὰ ἔκανε «ντόρο» καὶ θὰ «ἄφηνε ἐποχή». Ἐπρεπε νὰ ἐξασφαλισθοῦν ἓνα ἢ περισσότερα καλὰ σφάγια (μιλιῶρι ἢ ζυγοῦρι κατὰ προτίμησι), πού θὰ ἀποτελοῦσε τὴ βάση τοῦ μεγάλου φαγοποσιοῦ καὶ ξεφαντώματος. Γιατί, ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ τὰ σφάγια τοῦ οἰκοδεσπότη, θὰ ἔφερναν καὶ οἱ καλεσμένοι τὰ «ντανταρούκια» τους (σφαχτό, πίττα, κρασί). Ἐπειτα ἐγίνοντο τὰ καλέσματα στοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους.

Τὰ κορίτσια τῆς γειτονιάς θὰ ἔφερναν τὰ ξύλα γιὰ τὰ μαγειρέματα. Θὰ ἐζυμῶνοντο καὶ θὰ ἐψήνοντο οἱ πίττες μὲ ὠραῖα κεντίδια καὶ γαρνιτούρες.

Ἄν ἡ νύφη ἦταν ἀπὸ ἄλλο χωριὸ τὸ συμπεθεριὸ ἦταν ἔφιππο. Ἐκινούσαν ὄλοι μὲ τραγούδια καὶ μὲ γιορτινὲς φορεσιές, καβάλλα σὲ ἄλογα ἢ μουλάρια πού ἔφερναν ὁμορφες κουβέρτες ἢ κιλίμια. Συνήθως, μαζί μὲ τὴ νύφη, παίρνανε οἱ συμπεθέροι καὶ τὰ προικιά της.

Ἄν ἡ νύφη ἦταν ἀπὸ τὸ Ἴσορι, τὰ προικιά τὰ κουβαλοῦσαν ἀπὸ τὸ Σάββατο ἢ ἀπὸ τὴν Κυριακὴ πρὸ τοῦ μεσημεριοῦ. Ἐκεῖνοι, πού εἶχαν ἐπιφορτισθῆ νὰ τὰ μεταφέρουν ἦσαν στολισμένοι μὲ τὰ καλύτερα ροῦχα τους. Ἦταν νέοι καὶ συνήθως ἀνύπαντροι. Ὅταν ἔφταναν στὸ σπίτι τῆς νύφης ἐγίνετο μεγάλο πατιρντί. Κερύσματα, χαρές, εὐχές. Φιλοφρονήσεις καὶ χαριεντίσματα μὲ τοὺς νέους καὶ τὶς νέες.

Λαϊκή... ὀρχήστρα μὲ τοὺς Ἰσοραῖους Γ. Ρούπα, (Μαργανά), Χρ. Ρούπα (Καραμελά) κ.ἄ. στὸ Ἄλωνι.

Τὰ προικιά εἶναι ἐκτεθειμένα σὰν σὲ ἔκθεσι πανηγυριοῦ. Εἶναι ἓνας θησαυρός, πού βγῆκε ἀπὸ τὰ μπαούλα ἢ ἀπὸ τὸ «γιοῦκο». Καὶ εἶναι τώρα σὲ κοινὴ θέα, προκαλώντας τὸ θαυμασμὸ καὶ χίλιες δυὸ εὐχές.

Εἶναι ἡ προῖκα τὸ προϊόν μιᾶς ἐργασίας τῆς κόρης καὶ τοῦ σπιτιοῦ της, πολυτραγουδιμένη ἀλλὰ καὶ γεμάτη θυσίες, κόπους καὶ στερήσεις.

Ὅμορφα ὑφαντά, πολύχρωμα καὶ κεντημένα μὲ λεπτότητα καὶ γούστο — τὰ περισσότερα ἔχουν βγεῖ ἀπὸ τὸ «λάκκο» τοῦ σπιτιοῦ —, κουβέρτες ἀπαλές καὶ φιγουράτες, φουστάνια, μαξιλάρια καὶ ἐσώρουχα λεπτῆς λαϊκῆς τέχνης, ἀποτελοῦν τὸ βιδὸς τοῦ σπιτιοῦ τοῦ νέου ζευγαριοῦ.

Τὰ ἐπίκαιρα τραγούδια δίνουν καὶ παίρνουν.

— Μᾶσε, νύφη, τὰ προικιά σου, τὰ μεταφοφούστανά σου!..

Τὸ γύρισμα (παρέλασις), τῶν νέων μὲ τὴ «λεῖα» τους καὶ τὶς «μεσσίνες» ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς νύφης — καὶ μάλιστα δταν περνοῦν ἀπὸ τὴν ἀγορὰ — προκαλεῖ συ-

Διασκέδασεις στὸ Ἀλῶνι

ναγεργὸ μικρῶν καὶ μεγάλων, στὰ σπίτια καὶ τοὺς δρόμους. Ὅλοι θέλουν νὰ ἰδοῦν τὰ προικιά τῆς νύφης, νὰ τὰ ραντίσουν μὲ ρύζι καὶ νὰ δώσουν τὶς εὐχές τους.

Ἔλεγαν τότε (γιὰ νὰ δώσουν μιὰ ἰδέα τῶν προικιῶν τῆς νύφης):

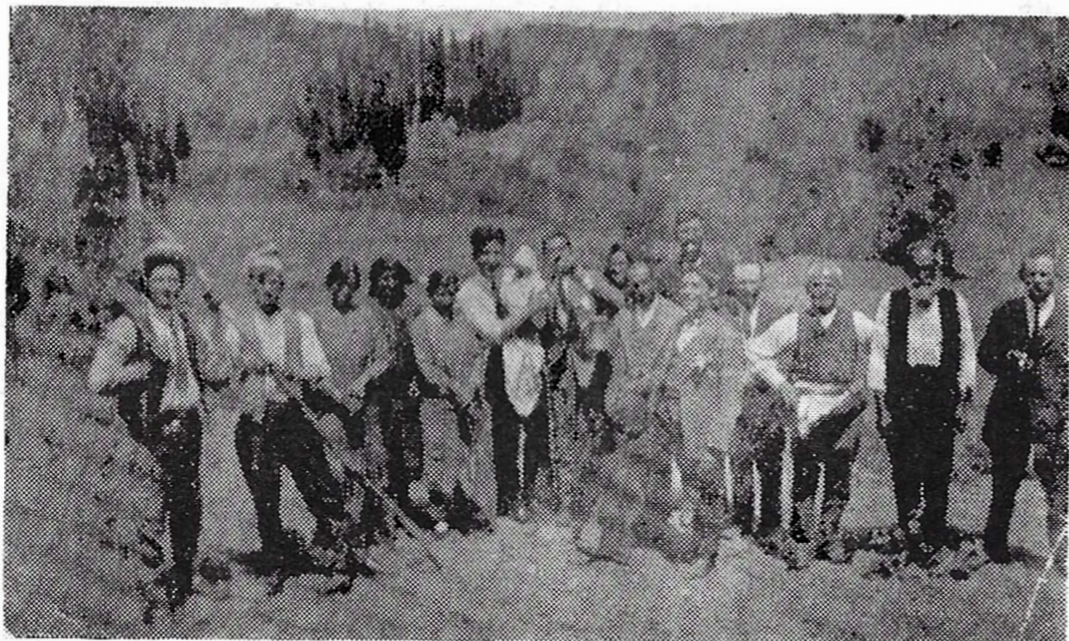
— Μπράβο, καλὴ προίκα! Ὅκτὼ φορτώματα!..

Ἐθεωροῦντο πολλὰ τὰ προικιά ἂν περνοῦσαν τὰ 4 — 5 φορτία!..

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου συγκεντρώνει πολλὰς φροντίδες. Θέλει μεγάλη προετοιμασία καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους στὸ πόδι. Γιατὶ δὲν εἶναι τὸ τελετουργικὸ μόνον, τῆς ἐκκλησίας. Πρέπει νὰ ἐτοιμαθοῦν τὰ ψητά, τὰ κρασιά, τὰ φροῦτα, οἱ «χάρες» (τὰ δῶρα), νὰ γίνῃ καλὴ περιποίησις τῶν κουμπάρων κλπ. καλεσμένων.

Τὸ ξεκίνημα γιὰ τὴν τελετὴ τῆς στέψεως, ἀρχίζει μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ συμπε-

Βαφτίσια στὸν Ἅγιον Νικόλα.

θεριοῦ τοῦ γαμπροῦ στὸ σπίτι τῆς νύφης. Ἐμπρὸς τὰ θιολιά, πίσω οἱ κοπέλλες καὶ ἔοπισω οἱ μεγάλοι. Συνήθως, ξεκινοῦσαν μὲ μερικὰ ὠραῖα τραγούδια τῆς παλιᾶς οἰοθηματικῆς ζωῆς:

— Ἄς πᾶν νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μου, πῶς τὰ περνάει ἡ ἀγάπη μου... ἤ... Κινῆσαν τὰ τσαμόπουλα, Σὰν πῆρα ἕναν ἀνήφορο, κανέλλα καὶ γαρούφαλλο κλπ.

Τὰ λένε πρῶτα μὲ τὸ στόμα οἱ συμπεθέροι καὶ τὰ ἐπαναλαμβάνουν οἱ ὀργανοπαῖκτες.

Ἡ οἰκογένεια Δημ. Ἀσ. Σιύρη, παιδιὰ καὶ γαμπροί.

Μεταπολεμικὴ διασκέδασιν στὸ Ἴσαρι. Διακρίνονται οἱ Γεώργ. Φ. Κουτσουμάρης, καθηγητῆς, Ἰωάν. Α. Κώτσιρας, δικηγόρος, Βασ. Χρονόπουλος, γιατρός, ἀπὸ τὸ Βάστα κ.ἄ.

Κι' όπως, γράφομε κι' άλλου, ήταν και καλοί βιολιντζήδες από το Ίσαρι, όπως ο Άριστ. Ξηρόκωστας (Τίρλας), ο Άθ. Δ. Σιώρης, ο Δημ. Οικονομόπουλος, ο Άθ. Οικονομόπουλος, ο Γεώργ. Καντής, ο Χρ. Ρούπας (Καραμελάς). Γνωστοί ξένοι κλαριτζήδες ήταν ο Σοφιανός Κυριακόπουλος από τις Καρυές, ο Χρ. Άδαμόπουλος, από τη Μεσοηνία, κ.ά. Κλαριτζής ήταν και είναι άκμα ο Γεώργ. Ρούπας (Μαργανάς).

Τα δυο συμπεθεριά ομίγανε και ξεκινούσαν μαζί για την εκκλησιά. Ή ιεροτελεστία στα παλιά χρόνια ήταν συγκινητική. Οί ιερείς ήταν αξιοσέβαστοι, καλ-

Μικρή κρασοκατάλυξις στὸ Ίσαρι: Άθ. Ν. Βουζίκας, Άθ. Ί. Φωτόπουλος (Τρομάρας), Μπίλης Π. Ξηρόκωστας και Χρ. Ί. Πέρρος.

Παν. Ζέρβας (Γσακμάκης) με τὴν ἀθάνατη φουστανέλλα.

λίφωνοι και σοβαρά πρόσωπα. Ή εκκλησιά μας τοῦ Άγ. Νικολάου ήταν συνήθως κατάμεστη από κόσμο. Τὸ προαύλιο αὐτῆς ἐπίσης γεμάτο, καθὼς και τὰ γύρω μαγαζιά.

Ποῦ σήμερα τόση κοσμοσυρροή στὴν εκκλησία μας, ἀφοῦ ἐξαφανίστηκε ὁ πλῆθυσμός και οἱ γάμοι ἀνήκουν... στὸ παρελθόν!

Ξεχώριζαν μετὰ τὴ στέψη τὰ δύο «ἀσκέρια», τοῦ γαμπροῦ και τῆς νύφης, κατευθυνόμενα πρὸς τὰ σπίτια τῶν νεονύμφων, μετὰ χαρὲς και τραγούδια.

Ἀργότερα οἱ συμπεθεροὶ τοῦ γαμπροῦ ἐπισκέπτοντο τοὺς συμπεθερούς τῆς νύφης στὸ σπίτι τῆς και ἐκεῖνοι ἀκολουθῶς ἀνταπέδιδαν τὴν ἐπίσκεψι στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ (πιστρόφια και ξεπίστροφα).

Τὰ βραδυνὰ και ὀλονύχτια γλέντια στὰ δυο σπίτια ποὺ συμπεθέρεψαν, ήταν ἀπὸ τὰ ωραιότερα και λαϊκότερα.

Χοροὶ και τραγούδια διαδέχοντο τὸ πλούσιο φαγοπότη, ἀστεῖα και πειράγματα στοὺς νεονύμφους, «κουάρια» με ὠραῖες προπόσεις, προσφωνήσεις και εὐχὲς ἦσαν στὴν ἡμερησία ἢ μᾶλλον στή... νυχτερινὴ διάταξι.

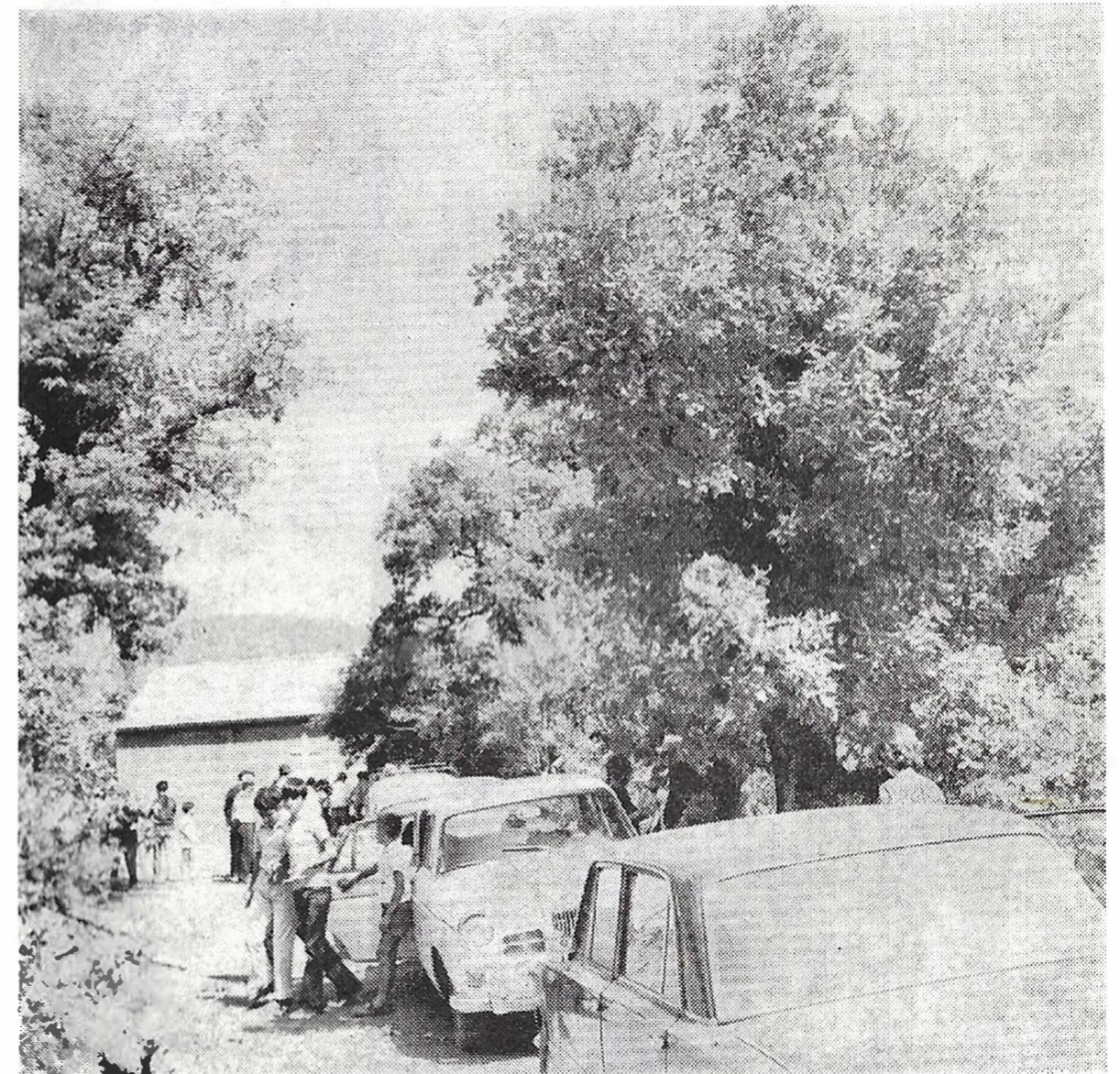
Εἶχε τὸ Ίσαρι πολλοὺς γλεντζέδες και καλλιφώνους τραγουδιστάς, ποὺ ἐλάμπρυναν τὴν γαμήλιες αὐτὲς γιορτές. Τέτοιοι καλλιφώνοι τραγουδισταὶ ἦσαν, μετὰ τῶν ἄλλων, ἀπὸ τοὺς παλαιούς: οἱ Θαν. Βουζίκας, Φ. Ντούσιος, Γιάννης Δ. Τόγκας (Καγιανόγιαννης), Ἄνδρ. Μποζιώτης, Γιάννης Ξηρόκωστας (Θήτας), και ἀπὸ τοὺς νεωτέρους Γ. Θ. Δρακόπουλος, Κυρ. Χρ. Κυριακόπουλος, Θ. Α. Χρόνης, Ἄπ. Π. Στάγκας, Γιάννης Α. Κώτσιρας, Ἄριστ. Δ. Σιώρης κ.ά.

Μερικὰ τραγούδια τοῦ τραπεζιοῦ (τάβλας) και τοῦ χοροῦ ἦσαν περίφημα, ὅπως :

- Κάνουν ν' ἀνθίσουν τὰ κλαριά κι' ὁ πάγος δὲν τ' ἀφήνει.
- Θέλω κι' ἐγὼ νὰ σ' ἀρνηθῶ κι' ὁ πόνος δὲν μ' ἀφήνει...
- Τ' ἔχεις καημένε, πλάτανε, ποὺ στέκει μαραμένος...
- Νάεικα νεράτζι νάριχνα στὸ πέρα παραθύρι...
- Κλείσαν οἱ στράτες τοῦ Μοριά, κλείσαν και τὰ δερβένια...
- Μὲ γέλασε μιὰ καραυγή, τ' ἄστρι και τὸ φεγγάρι...
- Μία φορά 'ναι ἡ λεβεντιά, μιὰ φορά ν' τὰ νιάτα...
- Χαρήτε νιοὶ τὶς ἕμορφες και νιὲς τὰ παληκάρια...
- Μπερδεύτηκε μιὰ λεμονιά μετὰ μιὰ νεραντζοπούλα ἔτσι μπερδεύτηκε και γὼ μετὰ μιὰ γειτονοπούλα...
- Στὴ μέση στὰ Καλάβρυτα, στὸν πλάταν' ἀπὸ κάτω...
- Μαζεύτηκαν οἱ ἕμορφες νὰ χτίσουν μοναστήρι τὰ χελιδόνια κουβαλοῦν, τὰ περιστέρια χτίζουν...
- Φάτε και πέτε, ρὲ παιδιὰ, χαρήτε νὰ χαροῦμε... κλπ.

Ἀνάλογα σὲ λαμπρότητα και σὲ λαϊκὸ χαρακτήρα ἦσαν και τὰ ἄλλα κοινωνικὰ γεγονότα τοῦ χωριοῦ, ὅπως τὰ βαφτίσια, οἱ ἐκδρομὲς, τὰ γλέντια και οἱ θρησκευτι-

Σειρὰ ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων ἐκουγχρονίζει τὸ θαυμάσιο φυσικὸ τοπίο τῆς Παναγίας...